

- Mmm... o cutie cu ochi?

- Cum a ajuns aici?

- Când a ajuns?

- Cine a adus-o aici?
se întrebau curioase animalele.

- După părerea mea, e cineva înăuntru.

Cutia începu să se scuture.
Se dădura toți un pas înapoi.
Da, chiar era cineva înăuntru.

– **Bine ai venit!** strigară animalele ca să fie auzite
de cine era în cutie.

Însă cutia rămase tăcută și nemișcată.

– **Curaj! Ieși de acolo!**

– E primăvară, soarele strălucește și ne încălzește.
N-ai niciun motiv să stai în întuneric.

În dimineața următoare, animalele se adunară la sfat.

- Ne trebuie o altă idee...

- Ce ziceți de o petrecere pe cinste?

- Da, cu stegulețe, dulciuri de toate felurile,
prăjituri delicioase și limonadă!

- Poate, de data asta, cutia se va deschide.

Și așa făcură.

Din cutie se auzi un chiorăit
de stomăcel flămând...

Dar nu se întâmplă nimic.

Cutia rămase zăvorâtă.

- Nu face nimic. Vom încerca din nou mâine.

Nu trebuie să ne pierdem speranța!